

Žalobu ženy o náhradu škody podle § 1328 obč. zák. o b a n i ž š í s o u d y zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Prvý soud správně posoudil sporný případ podle ustanovení § 1328 obč. zák. a odůvodnil, že není tu podmínek náhrady škody, najmě, že nelze tvrditi, že žalovaný použil lsti, by žalobkyni přiměl, by mu dovolila mimomanželskou soulož. Za zjištěných okolností nelze souhlasiti s vývody odvolatelky, že žalovaný jednal lstivě. Sporný případ nelze posuzovati ani podle ustanovení §§ 1311 a 1325 obč. zák. jako náhodu zaviněnou žalovaným. Odvolatelka sama uvádí, že šlo o styk muže 35letého se ženou 29letou a tu přece, obzvláště když se uváží skutečnosti prvním soudem zjištěné, nutno souditi, že obě strany stejně za své jednání jsou zodpovědny a že žena, která svobodného muže večer v jeho bytu navštíví a která pak po večeru ztráveném s ním v zábavní místnosti v noci s ním do jeho bytu jde, nese sama následky tohoto svého jednání, že nelze tu mluvit o náhodě zaviněné žalovaným. Ani pod ustanovení §§ 1328, 167 a 168 obč. zák. nelze žalobní nárok podříditi.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Podle toho, co bylo zjištěno, uznal odvolací soud správně a poukazuje se v tom směru na důvody napadeného rozsudku, že žalobkyně nebyla k souloži, k níž mezi ní a žalovaným došlo, v noci na 1. ledna 1927, žalovaným lstivě svedena. Proto právem uznal odvolací soud, že žalobkyni nárok na náhradu jednak nákladů umělého přerušení těhotenství žalobkyně, pocházejícího prý z oné soulože se žalovaným, jednak škody vzniklé žalobkyni pozbytím místa, podle § 1328 obč. zák. nepřísluší. Ježto normální soulož a otěhotnění není tělesným poškozením ve smyslu § 1325 obč. zák. a otěhotnění po souloži není náhodou podle § 1311 obč. zák., není nárok žalobkyně opodstatněn ani podle těchto §§. Pokud se žalobkyně snaží oprávněnost svého nároku opřít i o ustanovení § 167 obč. zák., dovedil již nejvyšší soud v rozhodnutí čís. 8404 sb. n. s., že při umělém přerušení těhotenství nejde o slehnutí a proto žalobou uplatňovaný nárok žalobkyni ani podle uvedeného § nepřísluší.

Čís. 9185.

Je-li náhradní byt, proti jehož odevzdání jest dlužník povinen posavadní byt u vymáhajícího věřitele vykliditi, v nájmu třetí osoby a nemůže mu býti toho času odevzdán, nejde o absolutní nemožnost tohoto vzájemného plnění, není-li vyloučeno, že překážka, pro kterou nemůže býti náhradní byt dlužníku nyní odevzdán, bude odstraněna.

Okolnost, že náhradní byt nemůže býti toho času skutečně dlužníku nabídnut, může míti jen v zápětí, že exekuci na vyklizení bytu nelze

prozatím proti dlužníku vykonati a že může býti žádáno za odklad exekuce, neopodstatňuje však žalobu o nepřipustnost exekuce.

(Rozh. ze dne 19. září 1929, Rv II 583/29.)

Žalovaným byla na základě soudního svolení k výpovědi povolena exekuce vyklizením žalobce z bytu. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaných zrušení exekuce, tvrdě, že náhradní byt, jež jí měli žalovaní podle exekučního titulu odevzdati, není volný, nýbrž jest pronajat na celou řadu let, není žalobci k dispozici a nemůže se tedy žalobce, nemaje náhradního bytu, stěhovati. Zanikl prý proto nárok žalované strany skutečností, nastavší po vzniku exekučního titulu. Procesní soud první stolice žalobě vyhověl a exekuci zrušil. Odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Ze spisu E 57/29 vychází na jevo, že manželé Josef a Pavla B-ovi zažádali o exekuci nuceným vyklizením bytu strany povinné v domě čis. 37 v P. na základě usnesení okresního soudu ze dne 12. září 1928 a usnesení krajského jako rekursního soudu ze dne 7. prosince 1928. Z těchto titulů zněl onen na »povolení výpovědi, kterou dává strana vypovídající vypovídánému z bytu čis. 37« a dále »že vypovídaná strana jest povinna byt tento vykliditi a odevzdati vypovídající straně do 16. října 1928 12 hodin v poledne«. Podle druhého titulu potvrdil krajský soud toto usnesení »s tou opravou a s doplněním, že lhůta, kdy vypovídáný má být vypovídající strany vykliditi a odevzdati, ovšem proti tomu, že vypovídající strana odevzdá mu náhradní byt v čis. 16 v přízemí o jednom pokoji a kuchyni s ostatním příslušenstvím za nájemné 100 Kč měsíčně, stanoví se na 31. prosince 1928«. Podle doslovu tohoto usnesení krajského soudu (proti tomu, že odevzdává) nemůže býti pochyby o tom, že byla stanovena povinnost k vzájemnému plnění, jež se má státi z ruky do ruky. Důsledkem toho bylo též v povolujícím usnesení okresního soudu ze dne 8. ledna 1929 výslovně označeno, že povolení exekuce jest závislé na vzájemném plnění odevzdáním řečeného bytu. Exekuce dosud provedena nebyla, ježto dlužník mezi tím podal žalobu o nepřipustnost exekuce a povolen byl odklad exekuce až do pravoplatného vyřízení tohoto sporu. Žalobce v žalobě uplatňuje, že byt jako náhradní mu davaný není volný, ježto jest pronajat na celou řadu roků, mu není dán k dispozici a že tedy zanikl nárok žalovaných skutečností nastavší po vzniku exekučního titulu a exekuce tedy jest nepřipustnou. Bylo již řečeno, že v souzeném případě byla exekuce povolena jen proti tomu, že bude současně plněno navzájem. V takovém případě není sice ve smyslu § 8 ex. ř. povolení exekuce závislé na důkazu, že vzájemné plnění se již stalo neb aspoň bylo zajištěno, avšak výkon exekuce jest závislý na tom, že bude prokázáno, že bylo již navzájem plněno, nebo že vymáhající věřitel aspoň při výkonu exekuce navzájem splní, co jest povinen (návod pro výkonné orgány; výnos min. spr. bod 24). Kdyby výkonný orgán přesně podle tohoto předpisu nepostupoval, má povinný právo stížnosti podle § 68 ex. ř. a kromě toho jest chráněn i ustanovením § 42

čís. 4 ex. ř. Okolnost, že vymáhající strana navzájem neplní, co jest povinna plniti, není tedy okolností nárok vymáhajícího věřitele zrušující neb odkládající, nárok sám o sobě trvá dále a k takovým okolnostem sluší přihlížeti jen při výkonu exekuce, jenž není přípustný bez důkazu, že vzájemné plnění bylo provedeno nebo zajištěno. Nárok sám takovými úvahami však nikterak není dotčen a žaloba podle § 35 ex. ř. není tedy již proto na místě, jelikož takovou žalobou mohou býti uplatňovány jen námitky proti nároku samému. Ostatně nejde v souzeném případě o absolutní nemožnost, ježto, třebaže náhradní byt byl vlastníkem domu pronajat jinému, nelze ještě vyloučiti, že se přes to vymáhající straně podaří docíliti zrušení této nájemní smlouvy buď peněžními obětmi nebo jiným způsobem a že při výkonu exekuce bude s to, by náhradní byt reálně nabídl exekutovi.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Jako skutečnost, pro kterou exekučně vymáhaný nárok na vyklizení bytu prý zanikl a exekuce stala se nepřípustnou, uvedl žalobce, že náhradní byt, proti jehož odevzdání jest povinen posavadní byt u žalovaných vykliditi, jest v nájmu osoby třetí a nemůže mu býti toho času odevzdán. Jak ale uznal odvolací soud a dovolatel nenapadá, není vyloučeno, že řečená překážka, pro kterou nemůže býti náhradní byt žalobci nyní odevzdán, bude odstraněna. Nejde tedy o absolutní nemožnost vzájemného plnění, na němž jest vymáhaný nárok závislý, a proto o zániku tohoto nároku (§ 1447 obč. zák.) nelze mluvíti. Ježto vymáhaný nárok nezanikl, není žaloba o nepřípustnost exekuce opodstatněna a byla odvolacím soudem právem zamítnuta. Okolnost, že náhradní byt jako plnění, proti němuž jest žalobce dosavadní svůj byt povinen vykliditi, nemůže býti toho času skutečně žalobci nabídnut, bude a může míti, jak správně uvedl odvolací soud, jen v zápětí, že exekuci na vyklizení bytu nebude lze prozatím proti žalobci vykonati (§§ 8, 25 ex. ř.) a že může býti žádáno za odklad exekuce (§ 42 čís. 4 ex. ř.), žalobu o nepřípustnost exekuce však neopodstatňuje. Dolíčená neodůvodněnost žalobního nároku plynula ze samé žaloby a proto neprávem dovolatel vytýká, že odvolací soud žalobu zamítl, ačkoli žalovaní proti žalobě námitku v řečeném směru nevznášeli.

Čís. 9186.

Příslušnost rozhodovati o vzájemné pohledávce řídí se částkou, kterou má býti započítána.

Okolnost, že titulem jest výrok úřadu, nevadí, by právo z něho vznikající nebylo soukromoprávním, jen když svým obsahem naplňuje pojem nějakého práva soukromého a má určení sloužiti potřebám podmětu soukromoprávního jako takového.

Pozemková reforma.